

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év február hó 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2010. év július hó 7. napján kelt 19. B. 131/2008/75. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Kötelezi a vádlottat, hogy az eljárás során felmerült összesen 941.926 (kilencszáznegyvenegyezer-kilencszázhuszonhat) Ft bűnügyi költségből az Államnak külön felhívásra 105.240 (egyszázötezer-kettőszáznegyven) Ft-ot, míg a magánfélnek az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül 396.000 (háromszázkilencvenhatezer) Ft bűnügyi költséget fizessen meg. A fennmaradó további 440.686 (négy száznegyvenezer-hatszáznyolcvanhat) Ft bűnügyi költséget az Állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 1.875 (egyezer-nyolcszázhetvenöt) Ft bűnügyi költséget az Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Pest Megyei Bíróság a 2010. év július hó 7. napján kelt 19.B.131/2008/75. számú ítéletével a vádlott bűnösségét rongálás büntetében /Btk. 324.§ (1) és (3) bekezdés a) pontja/ állapította meg. A vádlottat ezért 300 napi tétel - napi tételenként 2000 Ft - összesen 600.000 Ft pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

Ellenben a bíróság az ellene testi sértés büntettének kísérlete /Btk. 170.§ (1) és (5) bekezdés/ miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte a bíróság a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg a magánfélnek 916.963 Ft kártérítést. A magánfelet ezt meghaladó polgári jogi igénye tekintetében egyéb törvényes útra utasította.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 505.598 Ft összeg erejéig az Állam részére, míg a magánfél részére 396.000 Ft megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a fennmaradó 42.436 Ft bűnügyi költséget az Állam viseli.

A fenti ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a részbeni felmentése miatt bűnösség megállapítása, másodsorban a felmentés jogcímének megváltoztatása és a büntetés súlyosítása céljából fellebbezett.

A magánfél a polgári jogi igény teljeskörű elbírálása érdekében jelentett be perorvoslatot.

Az ítéletet a vádlott és védője tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.734/2010/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést szűkebb körben, a felmentés jogcímének megváltoztatása és a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn.

Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, abból okszerűen következik a vádlott rongálás büntettében történt bűnösségének megállapítása és nem kifogásolta az életveszélyt okozó testi sértés büntette alóli felmentését sem. A felmentés jogcímének meghatározása körében viszont tévesnek tartotta a bíróság álláspontját. Okfejtése szerint a megállapított tényállás a bizonyítékok mérlegelésén alapszik, ezért nem bűncselekmény hiánya, hanem a Be. 6. §. (3) bekezdés b) pontja szerinti bizonyítékok hiánya a helyes felmentési indok.

A büntetés kiszabása körében az enyhítő rendelkezés alkalmazásával egyetértett, de összességében magasabb összegű pénzbüntetés kiszabását látta szükségesnek.

A magánfél polgári jogi igényéből az átiratban részletezte a számlákkal igazolt tételeket, mindösszesen 2.614.939 Ft erejéig aggálytalannak találta a vádlott kártérítési kötelezettségét. Csupán a sértetti képviselő ügyvédi munkadíjaként felszámított 2.200.000 Ft vonatkozásában - a munkadíj átadásának igazolatlansága folytán - tartotta helyesnek a követelés egyéb törvényes útra utasítását.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője mindenben az átiratban foglaltak szerint szólalt fel. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete alól bizonyítottság

hiánya /Btk. 6. § (3) bekezdés b) pont I. fordulata/ okából tekintse felmentettnek, a vele szemben kiszabott pénzbüntetést lényeges tartamban súlyosítsa, a magánfél polgári jogi igényét 2.614.939 Ft erejéig ítélje meg és ezt haladó részében utalja egyéb törvényes útra, egyebekben pedig a megyei bíróság ítéletét hagyja helyben.

A magánfél jogi képviselője felszólalásában a 2010. év március hó 16. napján kelt beadványában kimunkált vagyoni és nem vagyoni kár teljes összegére kérte kötelezni a vádlottat.

A védő a nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a vádlott bűncselekmény hiánya okából történt részbeni felmentése helyes. A tényállásból a vádlott előadását alátámasztó tanú1. vallomása alapján az következik, hogy a vádlott a testi sértés kísérletét nem követte el. Ellenezte a pénzbüntetés súlyosítását is, mert az a kiszabott mértékben közép-arányos és a pénzbüntetésen túl a polgári jogi igény és a bűnügyi költség együttes összege jelentősen igénybe veszi a vádlott teherbíró képességét. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a főügyészségi átiratban részletezett tételek 1.614.939 Ft-ot tesznek ki és nem az összesítésben megjelölt 2.614.939 Ft-ot.

A vádlott az utolsó szó jogán a rongálás miatti megbánásáról nyilatkozott.

A vádlott terhére szóló fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a jelzett perorvoslatok folytán teljes terjedelmében felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségének messzemenően eleget tett.

A megyei íráság a vád tárgyává tett rongálás és testi sértés bűncselekmények körében minden olyan bizonyítási lehetőséget igénybe vett, amely a történetek megállapítását biztosíthatta. A lefolytatott bizonyítási eljárás jelentős részét az tette ki, hogy a bíróság a korábbi sértetti képviselő és más személyek tárgyalásait, s ezzel összefüggésben jelen ügyben a tanúk szavahihetőségét vizsgálta. A rendelkezésre álló bizonyítékokat elemző részletességgel egyenként és egybevetetten értékelte, s ennek eredményeként a tényállást megalapozottan rögzítette.

A Fővárosi Ítéltábla azonban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján indokoltnak látta kiegészíteni a magánfél polgári jogi igényének megjelölésével. Annak tartalmát a tényállás nem tartalmazza, a bíróság e körben hozott döntése az indokolás /ítélet 27. oldal/ összevetésével sem követhető.

Az ítéltábla ezért az ítélet 6. oldalán a történeti tényállást követően a következő kiegészítést teszi:

A sértett magánfélként a 2010. év március hó 16. napján kelt beadványában polgári jogi igényt terjesztett elő. Vagyoni kárként a gépkocsiban bekövetkezett töréskár 834.939 Ft, szakértői díj 30.000 Ft, értékcsökkenés 374.000 Ft, kárfelvételi díj 16.000 Ft, a sértetti képviselő ügyvédi munkadíja 2.200.000 Ft, sértetti képviselő2. ügyvédi munkadíja 250.000 Ft, sértetti képviselő3. ügyvédi munkadíja 100.000 Ft, összesen 3.804.939 Ft összeget, nem vagyoni kárként 1.200.000 Ft összegű követelést jelölt meg.

A fenti kiegészítéssel a tényállás minden tekintetben megalapozottá vált, így irányadó volt a felülbírálat során.

A megyei bíróság a rongálás büntette tekintetében okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése törvényes.

Ugyancsak törvényesen döntött a megyei bíróság, amikor a vádlottat az ellene testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette. A Fővárosi Ítéltábla a felmentés jogcímének bűncselekmény hiányában való megjelölésével is egyetértett. A történeti tényállás az 5. oldal utolsó előtti bekezdésében egyértelműen azt rögzíti, hogy a vádlott kezében a baltával kizárólag azzal a szándékkal indult a magánfél gépkocsija felé, hogy azt megrongálja. A következőkben részletezi, hogy a vádlott kezében a baltával a gépkocsi jobb oldala mellett elhaladva fejtette ki a rongáló magatartását, miközben a magánfél a gépkocsi másik oldalán állt. A bizonyítékok között - ítélet 14. oldal 3. bekezdésében - elvetette a sértett, tanú2. és tanú3. vallomását. Ellenük és a sértetti képviselő ügyvéd ellen a jelen cselekménnyel összefüggően zsarolás büntette miatt indult büntetőeljárás is indult. Az indokolás egyértelműen utal arra, hogy a bíróság a kívülálló tanú1. vallomását fogadta el. Az ítélet 16. oldal 2. bekezdésében hivatkozik arra, hogy a tanú következetesen egyet állított, a vádlott úgy rongálta meg a sértett gépkocsiját, hogy egyik jelenlévő személyt sem veszélyeztette, de nem is voltak a közvetlen közelében. A tanú észlelési lehetőségeiről a bíróság helyszíni tárgyalás keretében is megbizonyosodott. A tényállásban rögzített tények és az ítélet indokolása alapján az ítéltábla nem osztotta a felmentés jogcímének bizonyíték hiányára történő megváltoztatására irányuló ügyészi indítványt. A vádlott felmentése a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontja - bűncselekmény hiánya okából - törvényes.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot sem a napi tételek számának, sem az egy napi tétel összegének felemelésére.

A megyei bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket maradéktalanul feltárta és azok nyomatékát is helyesen értékelte. Az elsőfokú ítélet meghozatalától eltelt további idővel együtt az elkövetéstől már 4 év telt el, a megyei bíróság által az enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat. A pénzbüntetés súlyosítása az ítéletben foglalt halmozott anyagi hátrány figyelembevételére miatt sem indokolt.

A magánfél által előterjesztett polgári jogi igény tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen döntött. A megítélt kártérítés összege 916.963 Ft, amelynek indokait az ítélet 23. oldal 3. bekezdése tartalmazza. Ez az összeg 804.963 Ft összegű rongálási kárból - a hátsó ajtó sérülés leszámításával - és 112.000 Ft reális értékcsökkenésből adódik.

Az előterjesztett polgári jogi igényben szereplő 374.000 Ft értékcsökkenés a sértett által felkért Zubor Lajos gépjárműszakértő szerinti értékcsökkenés, amellyel szemben a megyei bíróság dr. Melegh Gábor igazságügyi műszaki szakértő véleményét fogadta el.

A polgári jogi igényben szereplő szakértői díj, kárfelvételi díj, sértetti képviselő². és sértetti képviselő³. munkadíjai összesen 396.000 Ft-ot kitevő összegét a magánfél sértett részére fizetendő bűnügyi költségként állapította meg a bíróság.

Az egyéb törvényes útra utasított polgári jogi igény tehát a magánfél magasabb összegben megjelölt töréskár, értékcsökkenés, a nem vagyoni kár és a sértetti képviselő nem igazolt ügyvédi munkadíja követeléseket érinti. Ezek körével az ítéltábla egyetértett, ezáltal a polgári jogi igényt elbíráló rendelkezések megváltoztatására nem látott indokot.

Tévedett ellenben az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottnak az Állam részére megfizetendő, illetve az Állam terhére maradó bűnügyi költség tekintetében határozott. A vonatkozó indokolás szerint az Állam viseli az igazságügyi orvosszakértői vélemény és az igazságügyi híradástechnikai szakértő tárgyaláson megjelenésével kapcsolatos költségeket, mert azok a bűnösségén kívül eső költségek. Ide tartozó azonban a híradástechnikai szakértő írásbeli véleményével kapcsolatos 398.250 Ft költség is, amelynek a viselésére ugyancsak nem kötelezhető a vádlott.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú ítéletet a bűnügyi költségre vonatkozó részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta. Költségjegyzék hiányában a nyomozati iratokban csatolt díjjegyzékek és a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján megállapította, hogy összesen 941.926 Ft bűnügyi költség merült fel az elsőfokú eljárásban: Dr. Dombi Gyula igazságügyi szakértő díja 24.936 Ft, nyomszakértői díj 7680 Ft, dr. Melegh Gábor igazságügyi gépjárműszakértő díja 97.560 Ft, Papp Károly informatikai szakértő - a vádlott és a sértetti képviselő közötti telefonbeszélgetésekre - 398.250 Ft, illetve e szakértő tárgyaláson megjelenésével felmerült 17.500 Ft. Ez összesen 545.926 Ft összeget tesz ki, amelyhez hozzászámítva a magánfél részéről felmerült tételeket megállapítható, hogy az elsőfokú eljárásban 941.926 Ft bűnügyi költség merült fel. Ebből az összegből a vádlott a nyomszakértői és gépjárműszakértői díjakat köteles viselni, amelyek a rongálási bűncselekménnyel kapcsolatosak. Az ítéltábla ezért a vádlottat 105.240 Ft bűnügyi költség Állam részére történő megfizetésére kötelezte. Így a magánfél javára megtérítendő változatlan összegű bűnügyi költség leszámításával az Állam 440.686 Ft fennmaradó bűnügyi költséget visel.

Az elsőfokú ítélet minden további törvényes rendelkezésének helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség a Be. 381. § (1) bekezdése alapján az Államot terheli.

Budapest, 2011. év február hó 22. napján

. Lassó Gábor sk. .

Révész Tamásné sk..

Hildenbrand Róbert sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Pest Megyei Bíróság 19.B.131/2008/75. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.342/2010/7. számú ítéletében foglalt változtatással 2011. év február hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2011. év február hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő